

Aki vagyok

[2014. február]

Gyalog, hajón vagy szárnyakon,
lehet nappal vagy éjsötét,
délen busong vagy északon,
ki elhagyja a mesterét.

Lant hamis, a penna száraz,
kontrasztalan, fakó a kép,
tátog s guvadt szemmel áll az,
ki elhagyja a mesterét.

Már a madárdal sem ének,
tapint s vér festi be kezét,
semmi sem üdvös szemének,
ki elhagyja a mesterét.

Az árva nem árvább nála,
nincs, ki nehezebb kereszttel
araszol a Golgotára,
mint kit elhagyott a Mester.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Noszlopi Botond

Látó Szépirodalmi Folyóirat